

1505 15/11 23: 1. Beh. af F. t. midlert. L. om Ændr. i de nug. Regler for kommunal Beskatning. 1506

faar ikke en Øre i personlig Skat af denne Skatteyder; Kommunen faar kun Grundskatten, og gaar vi til Kirken, saa faar Kirken bogstavelig talt ikke en Øre, da der til Kirken ene og alene svares Skat af Indkomsten. Jeg tror derfor, det er nødvendigt at ændre stærkt i dette Forhold. Ingen forstaaer — som der ogsaa er nævnt af det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, der fremdrog Eksempler fra Byerne —, at disse de rigeste Skatteydere paa Grund af deres store Formueskat til Staten skal slippe fuldstændigt for at deltage i de kommunale Byrder. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke for at afhjælpe dette Forhold kunde gaa med til at indføre en kommunal Formueskat eller ogsaa gaa med til den Ændring, at kun de Skatter, der betales til Kommunen, maa fradrages i Indkomsten, før Skatten til Kommunen beregnes. For det, der er Ulykken, det, der volder den store Vanskelighed, er, at Stat og Kommune for de personlige Skatters Vedkommende øser af de samme Kilder, men Staten tager først og tager saa meget, at der for de allerrigeste Skatteydere intet bliver til Kommunen. Der er mange af den Slags Skatteydere baade i vore Landkommuner og i Bykommunerne, og det er ikke, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg synes at mene, noget, der er ved at være overstaaet; i den Tid, der ligger forud, var det saaledes, at disse Skatteyderes kommunale Skattepligt nærmest faldt hvert andet Aar, men nu er Forholdet mere udjævnet, idet det gaar over til, at de i det hele kun betaler meget lidt til Kommunen eller slet intet. Det er den Udvikling, der er foregaaet.

Om de mange Ønsker, der er blevet fremsat af de Kommuner, som har besvaret den højtærede Indenrigsministers Spørgeskema, skal jeg ikke sige noget. Ærede Medlemmer, som har talt før mig, har nævnt en Del af dem, og det forekommer mig, at Spørgsmaalet om Ønskeligheden af at gennemføre de Forslag, der her er fremsat, lettest kan drøftes i et Udvalg. Hvad angaar de Ændringer, der er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister, skal jeg blot sige, at jeg kan afgjort tiltræde Ændringen i § 2, som gaar ud paa, at Fraflyttere skal betale Skat til Fraflytningskommunen Kvartalet ud. Den Regel har sikkert været

praktiseret i mange af vore Kommuner, at de har taget Skat af Fraflytteren Kvartalet ud; de havde ogsaa Ret til det i Henhold til de gamle Bestemmelser, men saafremt en Tilflytningskommune ansatte vedkommende Skatteyder til Kommuneskat, før Kvartalet var udløbet, vilde Fraflytningskommunen komme til at refundere Skattebeløbet til Tilflytningskommunen. Ved den Ændring, der her foreslaas, bringes dette Forhold i Orden, saaledes at Fraflytningskommunen i intet Tilfælde kan komme ud for at skulle refundere den Skat, den har opkrævet, til en anden Kommune. Jeg synes, det er en god og en praktisk Bestemmelse.

Den Ændring, der foreslaas i § 6 vedrørende Erhvervskommuneskatten, kan jeg derimod ikke tiltræde. Ændringen gaar ud paa, at Medlemmer af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab eller lignende skal betale Skat i Erhvervskommunen af hele den Løn eller det Honorar, de modtager, og ikke som tidligere kun af det, der ligger over 5000 Kr. Da vi sidste Gang havde dette Forhold til Behandling, fik vi indført en fast Regel om, hvorledes det Beløb, der laa over disse 5000 Kr., skulde deles, og det var absolut et Fremskridt, vi naaede paa det Omraade. Men at udvide dette til, at der nu skal betales Skat af hele det Beløb, der faas i Bestyrelseshonorar, i Erhvervskommunen, synes jeg ikke er rigtigt.

Maa jeg i det hele taget om dette Spørgsmaal, Erhvervskommuneskat, sige dette, at den eneste Begrundelse, jeg finder, der taler for, at en Skatteyder skal betale Skat til Erhvervskommunen, ja, jeg kan sige, at en Skatteyder overhovedet skal betale Kommuneskat, maa dog være denne, at vedkommende Kommune, som modtager Skatten, har visse Forpligtelser overfor Skatteyderen, og at vedkommende Skatteyder, som skal afgive denne Kommuneskat, har Ret til at faa Del i de kommunale Goder, som flyder fra den Kommune, hvor han betaler sin Skat. Jeg ser, at Københavns Magistrat endogsaa har foreslaaet, at Skattepligten af det hele Beløb skulde være effektivt overfor Erhvervskommunen; selv om Arbejdspladsen ikke kan fastlægges, men er flydende, skulde endda den Kommune, hvor vedkommende Arbejdsgiver bor, have Ret til Erhvervsskatten. Jeg maa forstaa